

Bệnh dại

Bệnh dại là gì?

Bệnh dại là một căn bệnh của thú vật và người. Bệnh dại do siêu vi tấn công vào não bộ và hệ thần kinh. Một khi người ta bị nhiễm siêu vi, siêu vi này lan ra toàn bộ cơ thể và nguy hiểm chết người nếu không được điều trị nhanh chóng. Bệnh dại **có thể** được ngăn ngừa bằng thuốc chủng ngừa. Điều trị nhanh chóng sẽ ngăn cho những người tiếp xúc với thú điên khỏi bị bệnh dại. Phương pháp điều trị là chích 4 hoặc 5 mũi thuốc chủng ngừa bệnh dại vào cánh tay và một mũi thuốc Human Rabies Immune Globulin (HRIG).

Bệnh dại lây như thế nào?

Siêu vi bệnh dại lan qua nước dãi (nước bọt) của thú vật bị dại, thường là khi thú dại cắn một thú vật khác hay cắn người ta, cào một con thú khác hay cào người ta và nước dãi dính vào trong vết thương. Siêu vi cũng có thể xâm nhập vào cơ thể qua các chỗ đứt hoặc vết thương, hoặc qua mắt, mũi hoặc miệng.

Những loại thú nào có thể truyền bệnh dại?

Tại Hoa Kỳ, bệnh dại lan truyền phần lớn từ các con thú hoang. Bệnh dại thường thấy nơi gấu trúc, chồn hôi, cáo, chó sói đồng cỏ, chuột chũi và dơi. Các con thú nuôi như chó, mèo, chồn sương và thú nuôi ngoài nông trại cũng có thể bị bệnh dại. Cho thú nuôi chích ngừa sẽ ngăn ngừa chúng mắc bệnh dại. Thú nuôi và chó mèo đi lạc có thể làm nhịp cầu giữa thú hoang và con người, mang bệnh dại từ thú hoang vào nhà.

Bất cứ động vật có vú nào (thú có lông và máu nóng) cũng có thể bị bệnh dại. Chim, cá, rắn và loài lưỡng cư không mang bệnh dại. Mặc dù các loài gặm nhấm có thể bị bệnh này, các con thú như chuột nhắt, chuột cống và sóc hầu như không bao giờ mang bệnh dại.

Tôi có thể làm gì để ngăn ngừa bệnh dại?

- Chủng ngừa cho thú cưng của quý vị! Mèo, chó và chồn sương tất cả cần được bác sĩ thú y chủng ngừa thường xuyên. Phải bảo đảm là việc chủng ngừa của chúng luôn được cập nhật.
- Không đụng chạm hoặc cho các con thú hoang ăn. Dạy cho trẻ biết là mặc dù gấu trúc con hoặc chồn hôi con trông có vẻ dễ thương và thân thiện; nhưng nó cũng có thể rất nguy hiểm.
- Không sờ vào hoặc cho các con thú đi lạc ăn và tránh mọi thú bệnh hoặc thú có hành động khác lạ.
- Đậy nắp thùng rác lại và không để đồ ăn cho thú ở ngoài nhà nơi có thể thu hút các con thú hoang.
- Không nuôi thú hoang làm thú cưng. Điều này không chỉ nguy hiểm cho quý vị và thú vật, mà còn là vi phạm pháp luật.
- Không chạm vào hoặc nhặt các con thú chết.
- Không bao giờ được sờ vào dơi bằng tay không. Dùng các bao tay dày, kẹp, cặp hoặc một cái xẻng để mang con dơi chết đi, hoặc gọi các chuyên viên đến lấy dơi đi. Không đập dơi bằng một vợt chơi quần vợt hoặc vật dụng khác.
- Không để cho thú cưng chơi với dơi.
- Giữ cho dơi khỏi vào nhà hoặc các tòa nhà khác bằng cách đóng hoặc che gác xép, hoặc các khu vực nung nã tối tăm khác. Đặt lưới chắn trên các cửa sổ.

Tôi phải làm gì nếu người nào đó hoặc thú nuôi bị tiếp xúc với một con thú có thể bị bệnh dại?

Nếu quý vị bị cắn, cào, hoặc dính nước dãi của một con thú:

- Rửa vết thương ngay lập tức bằng xà bông và nước trong 10 phút.
- Gọi ngay cho chuyên viên y tế của quý vị hoặc gọi Văn phòng Bệnh truyền nhiễm BPHC tại số (617) 534-5611.
- Tả cho họ biết con thú đã cắn hoặc cào quý vị.
- Ở Boston, xin gọi ban Kiểm soát thú vật tại số 617-635-5348 để yêu cầu giúp đỡ. Con thú đã cắn hoặc cào quý vị có thể phải được thử nghiệm để tìm có bệnh dại hay không hoặc phải giữ cách ly.

Nếu thú nuôi của quý vị bị cắn, cào hoặc dính nước dãi của một con thú:

- Thử tìm xem loại thú nào đã cắn hoặc cào thú nuôi của quý vị. Không chạm vào con thú đang tấn công.
- Dùng bao tay hoặc vòi nước để rửa vết thương cho thú nuôi. Không sờ thú nuôi bằng tay không. Có thể là nước dãi của con thú bị bệnh dại vẫn còn dính trên thú nuôi của quý vị, mặc dù quý vị không nhìn thấy chỗ bị cắn hoặc vết thương.
- Gọi bác sĩ thú y.
- Gọi Văn phòng Bệnh truyền nhiễm BPHC tại số (617) 534-5611 để tìm hiểu cách bảo vệ cho mình.

